

8. tanulmány

Szolgákból örökösök

Augusztus 12., szombat délután

„Örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak” – ez a magas, méltóságteljes kiváltságunk! Elszakadva és elkülönülve a világtól, Sátán minden álnokságától védetten! Isten követői a keresztségek tett fogadalmak révén elhatározzák, hogy szembeszállnak a gonosszággal. A lelkek ellensége az összes képességét latba veti, hogy megrontsa gondolatainkat. Próbálja módszereit a hívők Istenért végzett szolgálataiba bevezetni. Az emberek azonban biztonságban vannak, ha figyelnek a parancsolatra: „Legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmas erejében. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.” (...)

Vágyhatunk-e nagyobb előjogra, mint arra, hogy Isten fiainak nevezhessen bennünket? Rendelkezhetünk-e magasabb ranggal, vagy nagyobb örökséggel annál, ami azokat illeti meg, akik Isten örökösei és Krisztusnak örököstársai? – *Sons and Daughters of God*, 15. o.

Csodálatos az a szeretet, mely által Istenünk, a végtelen Isten abban az előjogban részesített, hogy az Ő nevében az Atya elé járulhatunk! Egyetlen földi szülő sem szólhatna buzgóbban gyermeke érdekében, mint az, Aki a bűnösért szólal fel. Egyetlen szeretettel és törődéssel rendelkező ember sem szólt még ilyen szelíd meghívással bűnbánó lélekehez. (...)

Az Ő Igéje a garancia. Hegyek mozdulhatnak el, és halmok rendülhetnek meg, de az Ő szeretete nem távozik el népétől, és békéltető szövetsége nem inog meg. Hallható a hangja: „Örökkévaló szeretettel szerettelek téged” (Jer 31:3). „Örök irgalmassággal könyörülök rajtad” (Ésa 54:8). Csodálatos ez a szeretet, hiszen Isten készségesen eltávolítja az

emberi kétely, félelem és gyengeség bármilyen okát, megragadja a hittel Felé nyújtott kezet, számtalan ígéretével és biztosítékával segít, hogy bizunk Őbenne! – *That I May Know Him*, 262. o.

Mindaz a szülői szeretet, amely az emberek szívében nemzedékről nemzedékre él, a gyöngédség forrása, mely jelentéktelen csermely csupán Isten végtelen, kimeríthetetlen szeretetének határt nem ismerő óceánjához képest. Nyelv el nem mondhatja, toll le nem képes azt írni. Elmélyedhetsz abban életed minden napján. Szorgalmasan kutathatod a Szentírást, hogy megértsd. Segítségül hívhatod összes Isten adta erőt és képességedet abbeli igyekezetedben, hogy felfoghasd a mennyei Atya szeretetét és irgalmasságát, de azután még mindig megmarad a végtelenség. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 740. o.

Augusztus 13., vasárnap – Helyzetünk Krisztusban

Távozzatok közülük és váljatok el tőlük, szól az Úr, és magamhoz fogadlak titeket, és az Úr, a Mindenható fiai és lányai lesztek. Milyen csodálatos ígéret ez! Azt fogadja meg, hogy a királyi család gyermekei, a mennyei ország örökösei leszünk. Ha valakit a föld egyik uralkodója megtiszteltetésben részesít, vagy barátságra lép vele, s az eset belekerül az újságba, a kevésbé szerencsések irigykednek. Pedig itt a mindennek uralkodója, a mindenség Királya, minden jó forrása áll; Ő ígéri, hogy fiaivá és lányainvá fogad; magához kapcsol, hogy a királyi család tagjai, a mennyei király gyermekei legyünk. – *Bizonyságtételek*, 2. köt., 592. o.

Midőn János, az ihletett apostol, látta a mennyei Atya szeretetének nagyságát és mélységét e veszendő világ iránt, félelemmel és imádatlaltellett el; és nem találva megfelelő szavakat arra, hogy e szeretet bensőséges voltát kifejezze, felszólította a világot, hogy figyelmét erre irányítsa. „Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!” (1Jn 3:1). Micsoda értéket nyer ez által az ember! A bűn következtében az emberek Sátán alattvalói lesznek, de Krisztus engesztelő áldozatában való hit által Ádám fiai ismét Isten gyermekeivé lehetnek. Az emberi természet felvételével Krisztus felemelte az elesett

emberiséget, olyannyira, hogy a vele való összeköttetés által tényleg méltók lehetnek az „Isten gyermekei” elnevezésre.

Ez a szeretet páratlan! A mennyei Király gyermekeinek neveztetünk! Ó, mily becses ígélet! A legmélyebb elmélkedésre méltó dolog! Még ha minden emberi kötelék megszűnik is, ha barát baráthoz hűtlen lesz, ha az anyák megszűnnek gyermekeiket szeretni, ha az ég és a föld elmúlnak, Isten hozzánk való szeretete soha meg nem változik. Ez a gondolat meghódítja a lelket, és a szívet Isten akarátának rendeli alá. Minél többet foglalkozunk a keresztfényében Krisztus jellemével, annál több kegyelmet, gyengédséget és megbocsátást látunk egybefonódva igazsággal és jogossággal. Annál érthetőbben és világosabban felismerhetjük Isten végtelen és örökkévaló szeretetének megszámlálhatatlan bizonyítékát, és annál inkább megérthetjük azt a bensőséges, szívbeli részvétet, mely az anyának elveszett gyermeke utáni szerető sóvárgását is végtelenül felülmúlja! – *Jézushoz vezető út*, 15. o.

A keresztség ünnepélyes lemondás a világról. Akik keresztény életük legelején az Atya, a Fiú és a Szentlélek hármis nevében megkeresztelkednek, nyilvánosan kijelentik, hogy elhagyták Sátán szolgálatát, és a királyi család tagjaivá, Isten gyermekeivé lettek. Engedelmeskedtek a parancsnak: „Menjete ki közülük, szakadjatok el tőlük, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek.” Beteljesedett számukra az ígélet: „Leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá és lányaimmá, azt mondja a mindenható Úr” (2Kor 6:17-18). – *Bizonyságtételek*, 6. köt., 91. o.

Augusztus 14., hétfő – A „világ elemei” alá vetetten

Hittel kell Istenhez járulnunk, és kéréseinket azzal a meggyőződéssel tárnunk Elé, hogy munkálkodni fog a mi érdekünkben és azokban is, akiket próbálunk megmenteni. Sokkal több időt kell szánnunk a buzgó imára. Gyermeki bizalommal járuljunk mennyei Atyánk elé, és mondjuk el szükségleteinket. Ő mindig kész megbocsátani és segíteni. Kifogyhatatlan a mennyi bölcsesség tárháza, és az Úr bátorít, hogy bőséggel merítsünk belőle. A lelki áldások utáni vágy, amivel rendelkezünk kellene, a következő szavakkal van megfogalmazva: „Mint a szar-

vas kívánczik a folyóvizekre, úgy kívánczik az én lelkem hozzád, ó, Isten!” A menny által felkínált gazdag ajándékok utáni nagyobb lelki éhségre van szükségünk. Éhezünk és szomjúhozunk kell a feddhetlenséget.

Ó, bárcsak égne bennünk a vágy, hogy tapasztalatok révén ismerjük meg Istent, hogy a Magasságos meghallgató termébe lépjünk, kinyújtsuk a hit karjait, és tehetetlen lelkünket annak gondjaira bízunk, Aki képes üdvözíteni! Az Ő jósága jobb az életnél. – *Adventista Bibliakommentár*, 3. köt., 1147. o.

Az újonnan megtértek állandóan fejlődnek a kegyelemben. Mind több kegyelmi ajándékban részesülnek, de nem azért, hogy a véka alá rejtsek, hanem hogy továbbadják mások áldására. Aki őszintén megtért, munkálkodni fog mások üdvösségéért, akik a sötétségben élnek. Csak az őszintén megtért emberek nyújtják ki karjaikat hitben, hogy mindig újabb és újabb lelkeket mentsenek meg. Akik ezt cselekszik, Isten ügyvivői, fiai és leányai, nagy vállalkozásának részesei, és munkájuk hozzájárul a romlás semlegesítéséhez, a rés betöméséhez, amelyet Sátán és ügynökei ütöttek Isten törvényén azzal, hogy lábbal tiporják Isten szent szombatját, és helyébe álnyugalomnapot helyeztek. – *Evangelizálás*, 244. o.

Ha lehetséges lenne, hogy teremtett lények eljuthassanak Istennek és tevékenységének teljes megértéséig, akkor nem fedezhetnének fel további igazságokat, nem növekedhetne többé a tudásuk, nem fejlődne tovább sem a gondolkodásuk, sem a jellemük. Isten nem lenne többé a legmagasztosabb lény. Az emberek nem fejlődnének tovább, miután elérték a tudás és a képesség határát. Köszönjük meg Istennek, hogy ez nincs így. Isten végtelen. „Benne rejlik a tudomány és bölcsesség minden kincse.” Az emberek végigtanulhatják és kutathatják az örökkévalóságot, mégsem tudják kimeríteni Isten bölcsességének, jóságának és hatalmának kincsét. – *Bizonyságtételek*, 5. köt., 703. o.

Augusztus 15., kedd – „Kibocsátotta Isten az Ő Fiát”

„Mikor pedig eljött az időnek tejjessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát” (Gal 4:4). A Gondviselés irányította a nemzetek megmozdulásait, az emberi törekvések és hatások hullámvásait, míg a világ megérett a Szabadító eljövételére. A nemzeteket egyetlen hatalom fogta össze; csaknem mindenütt egyetlen nyelvet beszéltek, és ezt a nyelvet ismerték el irodalmi nyelvnek. A szórványban élő zsidók minden országból Jeruzsálembe gyülekeztek az évenkénti ünnepekre. Amikor pedig visszatértek otthonaikba, világszerte elmondhatták a Messiás eljövételének híret.

Ebben az időben a pogány vallási rendszerek elveszítették már a népre gyakorolt befolyásukat. Az embereket fárasztotta az üres pompa, és unták a meséket. Olyan vallásra vágyakoztak, amely nyugalmat ad szívüknek. Mialatt úgy tűnt, hogy az igazság fénye már-már kialudt az emberek között, még mindig voltak olyanok, akik keresték az igazságot. Tanácstalanok voltak, és szívük telve volt fájdalommal. Szomjazták az élő Isten ismeretét, és bizonyosságot kerestek a síron túli élet felől. – *Jézus élete*, 23–24. o.

Ugyanígy határozta meg a mennyei tanács Krisztus eljövételének óráját is. Amikor az idő hatalmas mutatója ehhez az órához ért, Jézus megszületett Betlehemben... Gondviselés irányította a nemzetek megmozdulásait, az emberi törekvések és hatások hullámvásait, míg a világ megérett a Szabadító eljövételére. (...)

Sátán ujjongott, hogy sikerült az emberben eltorzítania Isten képét. De eljött Jézus, hogy helyreállítsa az emberben Alkotója képét. Csak egyedül Krisztus tudja újjáformálni azt a jellemet, amelyet a bűn megrontott. Eljött, hogy kiűzze a démonokat, akik az ember akaratát a hatalmukban tartották. Eljött, hogy felemeljen bennünket a porból, hogy eltorzított jellemünket átalakítsa az Ő isteni jellemére, és saját dicsőségével megszépítse. – *Isten csodálatos kegyelme*, 11. o.

Bűnös voltunk miatt Krisztus eltávolodhatott volna tőlünk, de ehelyett Ő eljött és közöttünk lakozott teljes isteni mivoltában, hogy egyesülhessen velünk, és kegyelme által tökéletességre jussunk. Az ember megváltásának árát szégyenteljes halállal és szenvedéssel fizette meg.

Micsoda önfeláldozó szeretet! A magasságból jött le, mennyei természetére öltötte az emberi természetet, lépcsőfokról lépcsőfokra szállt alá a megaláztatás mélységeibe. Ez a szeretet felmérhetetlen. Krisztus bemutatta, hogy Isten mennyire tud szeretni, és hogy milyen mértékben kész szenvedni Megváltónk annak érdekében, hogy megvalósítsa teljes helyreállításunkat. Vágya, hogy gyermekei az Ő jellemét tükrözzék, az Ő befolyását gyakorolják, hogy mások gondolkodásmódja is az Ő gondolkodásához igazodjon.

Krisztus, a mi Üdvözítőnk, aki teljes tökéletességben lakozott, bűnné lett az elesett emberiségért. A bűnt nem a vétkezés tapasztalata által ismerte meg, viszont az egész világ bűnösségének terhét viselte. Engesztelő áldozat lett érettünk, hogy ha valaki elfogadja Őt, Isten fiává váljék. – *The Upward Look*, 191. o.

Augusztus 16., szerda – A fiak kiváltságai

Krisztus elvárja követőitől, hogy vonuljanak ki a világból, váljanak külön tőle, és tisztátalant ne érintsenek. Akkor övék az ígéret, hogy a Magasságos fiai és lányai, a királyi család gyermekei lesznek. De ha nem tesznek eleget a feltételeknek, az ígéret nem fog, nem tud megvalósulni rajtuk. A kereszténység pusztá vallása mit sem jelent Isten szemében; ami jellemzi fogadott gyermekeit, kegyelmének részeseit, csodás mentésének alanyait, az a követelményei iránti őszinte, szerény, készséges engedelmisség. Az ilyenek különleges emberek lesznek, látványosságai a világnak, angyaloknak és embereknek is. Szembeszökő lesz különleges, szent jellemük, és vitathatatlanul elkülönülnek a világtól, a világ szeretetétől és bűnös kívánságaitól. – *Bizonyságtételek*, 2. köt., 441. o.

Mindazok, akik szövetségre lépnek Jézus Krisztussal, örökbefogadás által Isten fiaivá válnak. Az Ige megújító ereje révén tisztíttatnak meg, és angyalok küldetnek, hogy szolgáljanak nekik. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében keresztelkednek meg. Vállalják, hogy Isten földi egyházának tevékeny tagjai lesznek. Meg kell halniuk a világi kívánságoknak, viszont beszédben és kegyességben a Lélektől megvalósított szentség által élő befolyást kell gyakorolniuk az Úrért. – *Sons and Daughters of God*, 15. o.

Az Isten családjába fogadottak átalakulnak Isten Szentlelke által. A vágyak kielégítését és az önszeretetet felváltja az önmegtagadás és az Isten szeretete. Egy ember sem születik szentnek, és senki nem képes saját eszközei által hűségessé válni Istenhez. „Nálam nélkül – mondja Krisztus – semmit sem cselekedhettek” (Jn 15:5). Az ember igazsága olyan, mint a szennyes ruha. Istennel azonban minden lehetséges. A Megváltó erejével a gyenge, esendő ember több lehet, mint győztes az őt körülvevő gonosz felett. – *Szemelvények*, 1. köt., 178. o.

Az a szeretet, amellyel Krisztus árasztja el az ember egész lényét, éltető erő. Gyógyításával megérint minden létfontosságú szervet – az agyat, a szívet, az idegeket. Ezzel lényünk legmagasabb rendű képességeit tevékenységre serkenti. Számúzi a lélekből a bűnt és a bánatot, az aggodást és a gondot, amely felőrli életerejét. Ez a szeretet derűt és nyugalmat hoz; olyan örömet ültet a lélekbe, amelyet semmiféle földi dolog nem képes elrontani: a Szentlélek örömét – gyógyító, éltető örömet. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 115. o.

Ha van valaki, akinek folyton hálásnak kell lennie, akkor az Krisztus követője. Ha van valaki, akinek igazi boldogsággal kell rendelkeznie még akár ebben az életben is, akkor az a hívő keresztyén... Ha értékelni vagy tudatosítani fogjuk az üdvösségünkért fizetett drága árat, akkor bármi, amit áldozatnak nevezhetünk, jelentéktelennek fog tűnni számunkra. – *Our High Calling*, 201. o.

Augusztus 17., csütörtök – Vissza a szolgaságba?

Pál olyan életmódot folytatott Galáciában, hogy később elmondhatta: „Legyetek olyanok, mint én... kérlek titeket” (Gal 4:12). Ajkait az oltárról származó égő tűz érintette. Emellett képes volt minden testi gyengeséget leküzdeni, és Jézust úgy mutatta be, mint a bűnös egyedüli reménységét. Aki hallotta őt, tudta, hogy Jézussal volt együtt. A magasságból származó erővel felövezve, lelki dolgokat lelkileg ítelt meg, és Sátán erődítményeit lerontotta. Szívek törtek meg, ha vázolta Isten szeretetét, ahogyan egyszülött Fiának feláldozása által megnyilvánult.

Többeket készítetett erre a kérdésre: mit is kell tennem, hogy üdvözüljek?

Az evangélium hirdetésének ez a módja jellemezte az apostol munkáját a pogányok között töltött ideje alatt. Állandóan a golgotai keresztet tárta eléjük. Későbbi élményei folyamán elmondhatta: „Mert nem magunkat prédikáljuk; hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat a Jézusért. Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlatása végett” (2Kor 4:5-6). – *Apostolok története*, 208. o.

Vallási életünk tisztasága és szilárdsága nem csak az elfogadott igazságtól függ, hanem a környezetünktől, attól az erkölcsi légkörtől is, amit belélegzünk. A hit, a kedvesség és az erő, a reménység, az öröm, a kételemek és félelmek, a restség, a balgaság, az irigység, a féltékenység, bizalmatlanság, önzés, konokság és hitehagyás a kapcsolatainknak, a környezetünknek és az általunk belélegzett levegőnek a következményei.

A rossz kapcsolatok ápolásának rossz következményei lesznek... Ha rossz a levegő, amit belélegeznek, bár a Bibliát olvassák és imádkoznak, mégsem javul a lelki egészségük, nem következik be a lelki fejlődésük... A hívőknek nagyon kellene vigyázniuk, hogy szoros kapcsolatban legyenek Istennel és azokkal, akiket Isten tanított. Fájdalmas látnunk, hogy Sátán csapdájába esnek azok, akik hitték a jelenvaló igazságot. – *Our High Calling*, 255. o.

Mindenki hajlamos a tévedésre, ezért Isten Igéje érthetően közli, hogyan kell helyrehoznunk ezeket a tévedéseket. Senki sem állíthatja, hogy nem téved, hogy sosem vétkezett, viszont fontos elgondolkodnunk azon, hogy mit kezdünk ezekkel a hibákkal. Pál apostol súlyos hibákat követett el, és eközben végig meg volt győződve, hogy Istennek tesz jó szolgálatot, de amikor az Úr Lelke a maga valóságában tárta fel előtte a problémát, megvallotta vétkét, és elismerte Isten bűnbocsátó irgalmát...

Akik elismerik, hogy a feddés és a helyreigazítás Istentől jön, és így sikerül észrevenniük és helyrehozniuk tévedéseiket, értékes leckét

tanulhatnak még a hibáikból is. Látszólagos vereségük győzelemmé változik. Állva maradnak, de nem saját erejükbe vetik bizodalmutkat, hanem Isten erejébe. Őszinték, lelkesek és alázattal egyesülnek Isten Igéjének előírásaival... Nem botránkoznak meg, hanem biztosan haladnak előre az úton, amelyet mennyei fény világít meg. – *That I May Know Him*, 239. o.

Augusztus 18., péntek – További tanulmányozásra

„Ezt mondja az Úr: Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcsességével, az erős se dicsekedjék az erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával; hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr” (Jer 9:23-24).

Ez a legértékesebb feddés és bátorítás, a legfontosabb lecke minden lélek számára, aki Istent próbálja szolgálni. Itt határozott szavakkal van kifejezve az, hogy miben leli örömét az Úr. Akik megértik és ismerik Istent, olyannak ismerik meg Őt, mint aki irgalmas, ítéletet oszt és igazságot. Ha alázatosan járnak Isten előtt, erőt nyernek ahhoz, hogy az Úr útján járjanak, az Ő akarátát cselekedjék jóssággal, együttérzéssel, irgalommal, szelídséggel és szeretettel, hiszen maga Isten mondta: „Ezekben telik kedven.” Mennyire figyelmesnek kellene lennünk tehát ajkaink termésére, hogy ne gyalázzuk meg Istent azok iránti gonosz magatartásunkkal, akiket vérén váltott meg. Ha Isten jellemét tükrözzük, nemes keresztény férfiak és nők leszünk...

Népünk jóléte kimondottan attól függ, hogy milyen mértékben van szükségünk Istenre a hűség, a kegyelem és a jellemformálás tekintetében Üdvözítőnk által, aki nagy érdemei révén lefizette érettünk megváltásunk árát.

Akik Jézus Krisztust mint személyes Megváltójukat ismerik, abban az előjogban részesülnek, hogy az emberi iskoláknál fejlebbvaló iskolákban nyernek ismereteket, a korlátolt emberi bölcsességnél sokkal magasabb szintű bölcsességben részesülnek. A valaha az emberek által ismert legnagyobb Mester irányítása alá kerülhetnek, és azt az ismeretet kaphatják meg, amit adott Isten Dánielnek. Az alázatos szívűek, akik maga-

sabb rendű bölcsességre vágnak és nem bíznak korlátolt ítélőképességükben, komolyan kutatják Isten akaratát, meríthetnek minden tudás Forrásából, és nyerhetnek kegyelmet, elővigyázatosságot, óvatosságot és ítélőképességet. Részesei lesznek az Igében található ígéretnek: „A te beszéded megnyilatkozása világosságot ad, és oktatja az együgyűeket” (Zsolt 119:130). – *That I May Know Him*, 126. o.